

BUDAPESTA
7 Ianuarie st. v.
Duminică 19 Ianuarie st. n.

Va esi joia si duminică.
Redacțiunea: *Strada*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 2.

ANULU XV.
1879.

Pretului pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Parol'a lui Ali Muzdi pasia.

— *Novela originala.* —

(Urmare.)

Ali îl prinse de mâna si-l conduse în pavilionul udinei.

Pavilionul eră decoratu cu pompa orientala, o nipa ce o vedu muritorii numai în visu.

Tinerul maestru statea înnimitu.

— Cunosci paradisul, maestre? — întreba pasia abindu.

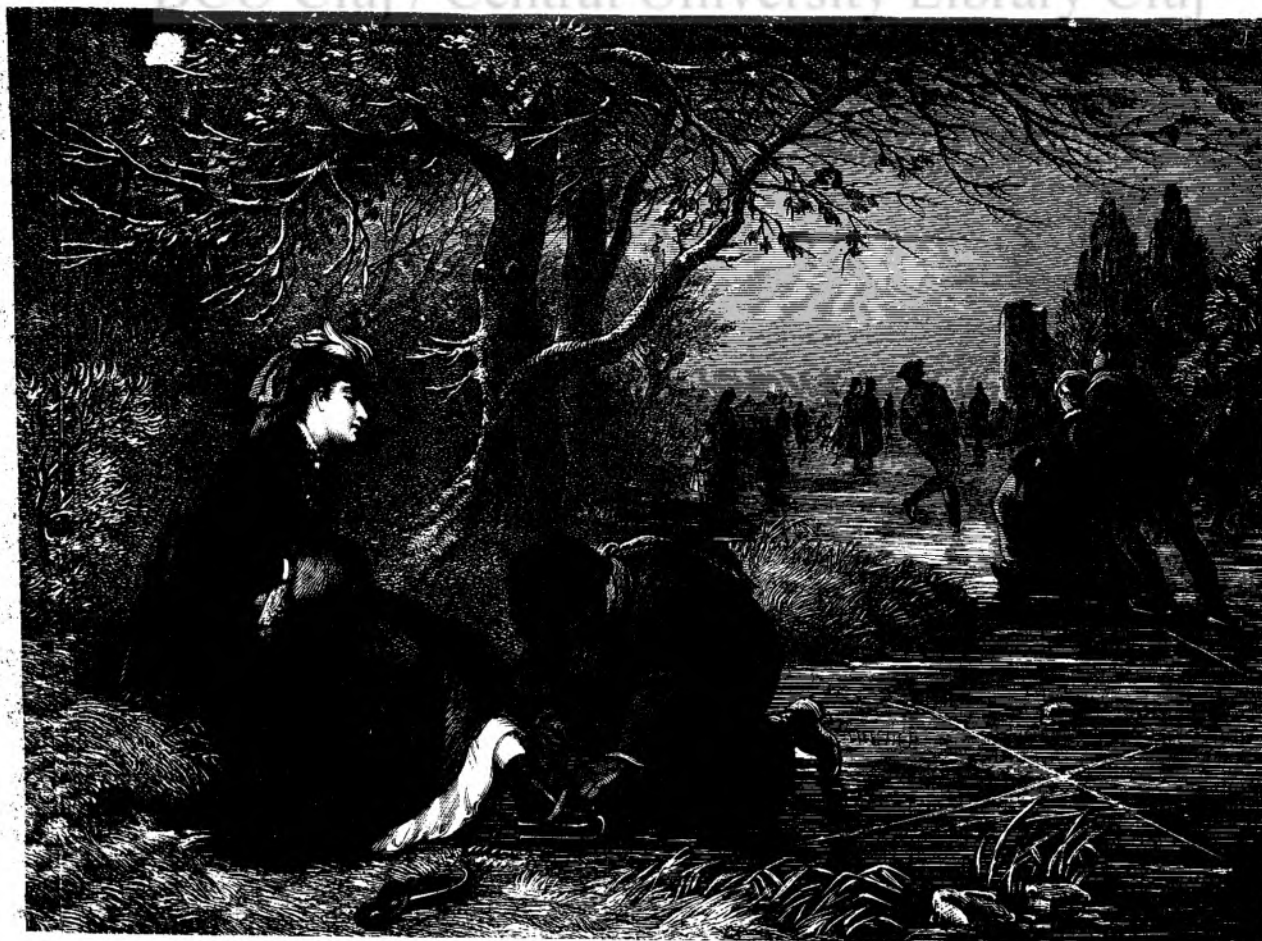
— Îl vedu, — response maestrul scurtu.

Pasă'a zimbi cu placere.

Si într'adeveru, sofele, covorele, perdelele si tieseturile, lăpele si lămpioanele, cari își resfrângeau radele de mii de ori pe florile ce acoperiau paretii, jiltiurile de metasa si de catifea, apoi stălpzii de marmore si decorațiunile paretilor, tôte formau unu întregu ce-ti represintă paradisul pe pamântu, tôte erau unu visu, unu farmecu, o minune.

Vis-à-vis sub unu frontispiciu cu cirade într'aurite, cadea si formă pe unul din paretii, o cortina mare de colorea rosa, învrăstata cu fire de aur si înpestrătiata tóta cu litere turcesci, cu reflessiuni si massime

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pe ghiatia.

de coranu. Cei doi ochi ai tinerului maestru nu erau de ajunsu spre a cuprinde si a vedé tóte.

Junele priviá uimitu, dar pasi'a întrerupse tacerea.

Stntemu numai în antisiambr'a paradisului, signor. Voi aveti paradisulu în ceriu séu aprópe de ceriu; noi îl avem pe paméntu. Paradisul vostru e unu locu de curatienia; al nostru e unu locu de placere. Voi traíti, si nu cunóseceti binele vietii, ma nu-lu sperati nici în paradisu; profetul a creatu paradisul nostru pe paméntu, sè cunóscemu binele si dulcele vietii, totu énsul sè-si ia partea sa si sè laude pe marele profetu.

Pasi'a vorbia cu dulcétia si credintia, iér junele óspe îl ascultá animatu.

— Ce lipsesce dara din acésta frumsetia feerica, cu ce-i mai frumosu paradisul? — întrebá tinerul.

— Lipsesce multu, lipsesce totul. Totu ce vedi e numai o parere a frumosului, lipsesce cunun'a, lipsesce farmecul ce esplica, si care face sè vedi, sè audi, sè simtíesci, sè doresci si sè sperí, lipsesce femeia, lipsesce anorul, lipsesce fericirea.

Junele ascultá cu însufletirea etátii sale; pasi'a continuá :

— Tóta natur'a e creata pentru noi, pentru fericirea nóstra; dar trebue sè le pricepemu. Si a le pricepe ne ínvétia femeia, anorul. Natur'a e plina de amoru, si tóte ni vorbescu în limb'a lui; dar maestrul ce ne ínvétia a pricepe si a sci, e femeia. Amoru respira flórea, frundia ce tremura, semnul ceriului, verdétia primaverii, zefirul si doina pastoralá, si aerul ce ne atinge, totu ce vedemu, totu ce simtímu, tóte respira amoru. Dar îl pricepemu numai prin fémia.

Pasi'a tacu unu momentu, apoi se iví unu eunuch si pasi'a i fací unu semnu.

Cortina vis-à-vis se íntrelice la momentu, si se deschise — raiul.

Tinerul maestru statea înuimitu, chiar si resufflarea i se oprí pe unu momentu.

Acea parte a salei erá asemenea unei florarie, arangiata cu o pompa si cu unu gustu bizaru, ce nu-lu mai vedi aiurea.

Arborii de marime naturala, tufisii selbatecu, grupe de flori, plante tropice cu frundele lor late si grase, un'a mai frumósa decâtu alt'a, atrageau atentiunea si admirarea.

Paretii acoperiti cu frundia verde de iedera, si în midilocu unu basenu cu margini de marmore si cu figuri idilice.

Sal'a nu avea feresti, dar coperisíulu cu sticla colorata asternea peste tóte o lumina feerica si stralucitóre.

Si printre aceste crengi, si lângá acestu basenu, si la acésta lumina feerica, nişte fiintie cari nu se semenau cu muritorii. Frumsetie, díne, graciai ce robescu suffletul si il ducu cu ele si-l perdu.

Ici se légana pe crengi ca paserile, cólea síedu tevalite pe frundia a lene: ici jóca cu plastic'a graciailor, coela se scalda si ridu desmerdate ca copíii, si în totu ánghiul si din tóta frundia respira bucuria, placere, amoru.

La redicarea perdelei se audí unu tipetu, si graciaile sarira tóte spariate si disparura printre crengi.

Paradisul lui Ali remase golu. Crengile tremurau înca, si ap'a în basenu se batea în valuri cretie.

Atunci se redicá în fundu unu velu în colóre verde, repede cá în farmecu, si se vedíu pe unu piedestalul naltu o statua alba, o figura de femeia, o minune dintre minumi.

(Va urmá.)

V. R. BUTICESCU.

U n u v i s u .

(La Elena.)

ntro séra viforósa
M'am culcatu cu dorul teu.
Ánim'a-mi erá ghiatiósa.
Patimiá de dubiu greu.

Te-am vedíutu în visul, copila.
Stándu cu altul la altaru,
Tu priviái la min' cu mila.
Eu la tin', plangéndu amaru.

Toti áşteptu în nemisicare
Cá s'auda, de díci „da“!
Când preotul cu glasu mare,
„De-l voiesci?“ te va 'ntrebá.

Nu-ti poti face 'ntipuire
Ce erá 'n suffletul meu;
Sè refuzi a ta 'nvoire,
Me rugam lui Damnedíeu.

Stam ascunsu între multíme
Si priviam la capul teu,
Pe car' eu cu fragedíme
Îl stringeam la pieptul meu.

Si gândeam: „Se páto óra,
Cracelu fragedu, dulce simu
Acelu zimbotu cá unu sóra —
Se 'ncaldítesca pe-unu stramu?“

Áşteptam ímpotrivire,
Când preotul te si 'ntróba,
„De-l voiesci?“ — tu cu-o zimbre
„Cá-l voiesci“, respundi íngraba.

Lumea tóta se 'nvértesce
Si luminile se stingu,
Ánim'a mi se negresce,
De dureri nu potu sè plángu.

Pieptu-mi bate cu turbare,
Suffletul m'apésa greu,
Me rapedu cu 'nversíunare,
Scotíndu rácnete de leu:

„Cauta, Dónne, din 'naltíme.
Ce tradare m'a ajunsu!
Dupa díle-asíá sublime,
Ce sageti adi n'au petrúnsu!“

„Vai! de ai înca 'ndurare
De acelu ce-i credincíosu,
Dá unu semnu de resbunare,
Tu esti dreptu, tu esti milosu!“

Atunci cerul se noréza,
Grele tunete lovescu,
Risipescu si ruinéza
Totu ce 'n gíurul meu gasescu.

Nu se vede nici preotul,
Nici mire, nici poporu,
Vijeli'a néca totul,
Remáni tu si-al meu amoru.

Atunci me deșteptu : e sôre,
Saru din patu si pl-cu curându,
Aflu dulcea ta scrisóre
Si-o desfacu totu tremurându.

O cetescu cu 'nsuflețire
Si gândescu la visul greu ;
Esti a mea ! — ce fericire !
Multiamescu lui Dumnedieu !

Viena, 1878.

V. M. LAZARU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

„Me jură sè nu spunu nimeniua nimica în viét'ă mea, despre cele ce s'au petrecutu între noi ; pâna acuma nu mi-am calcatu juramântulu, dar nu potu muri cu peccatul în consciintia. Elu îmi spuse, că nepót'ă sa s'a cununatu cu Robert Lisle în Scoț'ă, si Sir Hugo Charteris, cu care a fost ea logodita, îl face acum respundibili. Dar o cunună din Scoț'ă nu are nici o valóre : spre a documentă înse acést'a, trebuie sè se faca o pertractare publica, acést'a lui Sir Hugo nu-i vinea la socotéla. Nu remânea, prin urmare, altu ceva, decâtu a silii pe Robert Lisle sè parasésca patri'a, atunci Olivia va puté sè se casatorésca cu baronul, si la acést'a sè-i stau eu în ajutoriu. În sér'a urmatóre Mr. Lyndilh voiă sè predeie în presint'ă mea lui Mr. Lisle spre pastrare o suma înscmnata de bani si juvaerele familiei, avéndu elu sè plece de acasa. Dupa ce dara elu va parasi castelul, va sosi o epistola dela Olivia, prin care va rogă pe barbatulu ei sè convina cu ea la unu locu anumitu. Firesec elu îndata va si plecá. Eu înse mai nainte sè cosu banii si juvaerele în euptusiél'a straitiei sale de caletoria. Acolo trebuiau sè se gasésca acele, si de fric'ă transportării, Lisle va fi constrinsu sè pasasésca Angli'a, neputéndu-si justificá inculpabilitatea. O, Domnule, eu am fost destulu de nebunu, că am primitu cele 500 pundi si am cosutu acele obiecte pretioase în strait'ă domnisorului nevinovatu. Tóte se întemplara, dupa cum îmi spuse stapânul. Mr. Lisle primí epistol'a, si împachetă unele de trebuiéla, si plecá fara grigja la Londra, unde — fu prinsu si juvaerele se gasira la elu. Ceea ce am auditu despre elu dupa acea, fu, că dènsul a parasitu Angli'a. Înse resplat'a peccatului meu nu-mi aduse nici unu norocu. Esii din serviciu, me casatorii cu Lucy si me apucaí de economía. Tóte ce am întreprinsu cu acci bani de sânge, nu mi-au reesitu, si nu puteam uitá ceea ce facusem. Faptul me persecutá, că si când asiú fi sevêrsitu unu omork, si începui a bé. La doi ani dupa cununía Lucy muri, si atunci de odata fui cuprinsu de desperatiune, si în fine devenii ruinatu. Asiá me facui betívu si vagabundu. Scrisu-ai dta tóte — tóte ?

Elu se radímă pe cotu si priví în gíuru de sine, bietul nu mai semená unei fiintie vietuítóre, ci mai multu unui cadavru galvanisatu.

— Tóte le-am scrisu, — respunse Lordul Montalien, — puté-vei subscrie ?

— Voiu cercá.

În acelu momentu sosi Mrs Young cu preotul.

— Dta vîi tocmai la timpu, spre a adeverí subscrierea acestui omu, — dîse Mylordu, — asiá dara poftimu —

Dupa ce subscrie si preotul, Lordul Montalien împaturá acea chârtia si o puse în portfoiul seu.

— Fîi linistitu, Mr. Porter, — i dîse apoi depar-

tându-se, — voiú satisfacé dorint'ă dtale, espedându acést'a scrisóre la adress'a acelei dame.

Si dupa ce elu parasi acea chilía, în ochii lui luciá o lumina diabolésca.

— Asiá dara Paulina Lisle e fic'ă mai betrâna a Oliviei Charteris si ea mostenesce dupa dreptu averea mumei sale, care aduce pe anu o renta de siese mii pundi. Déca nu am fost pâna acum decisu sè o ieu de socia, cu séu fara de voi'ă ei, acum ea trebuie sè fie a mea. Ce sè facu înse cu céstalalta, — cugetă elu, când se apropiá de usi'a Alicei, — óre ce am aflatu eu cândva în acést'a fiintia plângénda si prósta ? trebuie sè o delaturu ori cum, tocmai cá si Lyndilh pe Robert Lisle.

La întrarea lui, Alice siedeá lângă caminu, si se sculá fara a díce unu cuvéntu. Díu'a se mestecá cu nóptea, si elu la lumin'ă ce se reversá din caminu, putea totusi sè-i véda faci'a palida si sè o asemene cu faci'a vesela si suridietóre a Paulinei Lisle.

— Te-ai deşteptatu Alice, — díse elu amicabilu ; — eu am fost deja nainte cu dóne óre aici, tu înse dormiai, si asiá petrecui pâna acum la unu morbosu.

Ea îl ascultá cu o admirare tacénda. Emil Carls-court dóna óre la unu sermanu morbosu !

— Speru că adi esti mai bine dispusa, decâtu eri ? Cum îti place locuint'ă nouă ?

— Nu am cugetatu la ast'a.

Tonul si posițiunea ei atestau de ajunsu durerea ânimei sale.

— Remâni, te rogu, aici linistita, si déca nu voiú puté sè te cercetediu dupa dorint'ă mea si a ta, nu-mi mai scrie, ci fi cu indulgintia. Promiti-mi ?

— Promitu.

— Asiú voiú sè te vedu fericita, si sè nu te sciu singura ; în posițiunea mea presinta înse nu se póte altfel. Eu m'am sacrificat la destulu, fi si tu marinimósa si astépta pâna ce îti vouú permite. Pricepi-me Alice ?

— Da.

Ea i respunse că unu automatu.

— Si vrei sè me asculti ?

— Da.

— Nici întru 'n casu sè nu primesci visite dela fratele meu, Stedman, séu alti cunoscuti. Pușin sè iesi din casa si te stravestesc pe strada. În câte-va septemâni voiú gasi unu locu pentru tine la tíera, unde vei puté traí în liniste, pâna când te voiú presintá cá pe Lady Montalien. Învoiesci-te la aceste, si nu vei fi trista ?

Ea își redicá ochii cu o privire fara sperantía.

— Voiú cercá, — díse ea mechanicu.

— Si acum remâni sânetósa, Alice ; fi voiósa si nu-ti perde curagiul, déca nu voiú veni câte-va septemâni la tine. Crede-ma, că voiú veni îndata ce voiú puté.

— Adieu !

Ea díse mechanicu acestu cuvéntu si nu se mișcá. Elu își luá palari'a si plecá spre usi'a. Se reîntórse înse din pragu si o sarutá. Prim'a si ultim'a óra simtí elu în ânim'a lui o compatimire.

— Mic'ă si amabil'ă mea, Alice, remâni sânetósa !

Si se duse în cealalta sfera splendida, unde Paulina Lisle domniá cá regin'ă ânimelor.

Si Alice remase, cum a lasat'o.

Óre si óre întregi siedeá ea asiá — isgonita din patria si dela parinti, parasita de adoratoriul ei — singura — pentru totu-de-una.

(Va urmá.)

Calindarul septemănei.

Dumin.	7 19	F. 31 d. R. d. botez. ad. pr. Ioan B.
Luni	8 20	c. p. Georgiu, c. ma. Dominica.
Marti	9 21	s. m. Polieuct, c. p. Eustratiu.
Mercuri	10 22	s. p. Grigoriu Nis., c. p. Dometian.
Joi	11 23	c. p. Teodosiu, c. Vitaliu.
Vineri	12 24	ss. mm. Tatiana, Petru, Merțiu.
Samb.	13 25	ss. mm. Ermil, Stratonie.

Conversare cu cetitórele.

— Pe ghiatia. —

... Si iéta ceriul s'a înduratu! Timpul iérase s'a schimbatu. A înghiatiatu de nou. Domnisiór'a Arabela e vesela. Cum s' nu?! Acuma si dëns'a póte sè-si întrebuintieze toalet'a „pentru ghiatia.“ Acuma si dëns'a va puté sè esceleze între amicele sale, cari — se dau pe ghiatia.

Cátu de bunu, câtu de înduratoru este ceriul! Ce galanteria frumoasa! Elu n'a lasatu cá o dama sè vestediésca de durere cá flórea ofilita. N'a lasatu, cá lumin'a a doi ochi frumosi sè se stinga în lacrimiele suferintielor.

Cáci ce póte fi mai mare suferintia pentru o femeia, decâtu déca are vr'o toaleta nóua si n'o póte aretá nimenuia, nici acasa, nici pe strada, nici în visita, si nici macaru la — biserica?!

*

E bine, ceriul a fost galantu! Domnisiór'a Arabela nu s'a rugatu însedaru si nici macaru multu timpu. Dorinti'a ei cea mai ferbinte fu satisfacuta. Ferircirea s'a rentorsu în anim'a ei.

Dar nici nu-i mirare, cá ea a învinsu. Si-a întrebuintiatu armele cele mai puternice ale femeilor. Lacremitile.

Se vede, cá nici ceriul nu e mai puternicu în privint'a acést'a decâtu unu barbatu. Nici elu n'a pututu reziste lacrimelor a doi ochi gingasi.

Si ceriul a capitulatu fačia de o femeia...

*

Si bine a facutu. Erá unu ce tristu a vedé atâte feție desperate, cari voiau sè se deie pe phiatia, si ghiatia se topise. Erá unu ce demnu de compatimire d'a privi atâte toalete facute anume — gelindu prin sifone, d'a ascultá atâte planuri prefacëndu-se în vëntu, si d'a audí atâte siópte dulci — devenindu suspine amare...

Dar totu-odata erá unu ce comicu a ne delectá în edificiul claditu la marginea lacului, pentru sesonul „dării pe ghiatia!“

Sermanul! Elu parea unu posomoritu monumentu al realitatii; unu mormentu, care a îngropatu în sine mfi de visuri frumoase; unu semnu de esclamațiune al multor animi arse de doru; o caricatura a timpului, ce-si bate jocu de cugetele ómenilor...

Acuma înse tóte s'au schimbatu. Lacul pustiu s'a înpoporatu. Din tóte partile suride vesel'ia vietii. Cáci lacul a înghiatiatu.

*

Interessanta petrecere!

Terenul sémena multu cu acel'a al unui câmpu de lupta. Si acolo, si aice luptatorii vreu sè remána totu în picióre; dar este acea deosebire, cá celu ce cade

pe câmpul luptei, nu se pré scóla, — pe când celu ce cade aice, se scóla iute si — câtu de reu s'ar fi lovitu — nici cá se plänge.

Apoi mai este si acea deosebire, cá celu ce cade pe câmpul luptei, scóte compatimire si chiar plánsu în cei din giuru; iér celu ce se rostogolesee pe ghiatia, stérnesce hohotu homericu în giurul lui.

Si totusi mai multi si mai bucurosi se duc pe ghiatia, decâtu la lupta.

*

Dar mai putemu sè facemu si alta asemenare. Si acést'a dóra va fi mai potrivita.

Lacul par cá e unu salonu de balu. Decoratiunile sânt arborii plini de néua; parchetul — e ghiatia...

Ce splendidu, ce luciu este acestu parchetu! Si câtu de lunecosu! Iéta colo unu tineru esaltatu si îngâmfatu tocmai în momentul acela cadiu dealungul, în care voi sè face unei frumoase o declaratiune de amoru.

Si ea, crud'a sirena, fugi departe ridiëndu cu altul...

Dar cela colo, care léga curelele de piciórele unei fiinté dragalasie, e multu mai norocosu. Piciórele ei în mânilor lui! Ah! asiá ceva în balu nu e permisu! E mai bine pe ghiatia, decâtu în balu...

Veseli'a e generala. Toti își petrecu fórte bine. Numai — întocmai cá în balu — gardedamele se ureseu...

Joseful Vulcanu.

Pancove de carnevalu.

O epistola parfumata, ce primina tocmai în rasmintele aceste, ni împartiesce urmatórele șire, scrise de niste mâni delicate:

„În nrul trecutu al „Familiei“ am cetitu o admonițiune adressata unui candidatu de însurațiune.

„Prin cetirea acelor șire me simtu si eu îndemnata d'a ve tramite o admonițiune dedicata fetelor tinere, cari vreu sè între în casatori'a zugravita cu niste coloru atátu de frumoase de mânilor fantasiiei.

„Admonițiunea mea suna astfel:

„1. Feresc-te d'a aretá unui barbatu, cá îl iubesci în adeveru si intimu.

„2. Trebuie sè poti a suportá multe din caprigiile sale, si nici odata sè nu faci vr'o fačia superata.

„3. La infidelitatea consortelui teu poti sè te ascepti în totu momentul, dar cauta sè suferi acést'a în linisce.

„4. Îndata-ce vei întrá în jugul vietii conjugale, partea ta va fi d'a renunciá la tóte placerele din afara.

„5. De cumva voiesci sè-ti îndestulesci micidele tale capricie, trebuie sè te pricepi bine la art'a lingșirii.

„6. Fii gata, la aperarea celor mai mari adevèruri, d'a fi tratata cá certaretia si guraliva!

„7. Cá sè poti face pe barbatul teu a tacé, mai nainte de tóte trebuie sè scii a ferbe bine.

„8. Îngricesce-te de unu contingentu câtu mai mare de amici de casa, cá astfel — pe când barbatul teu va petrece tóte serile prin casine si cluburi — sè nu te uresci.

„9. Trebuie sè ai bani de ajunsu, cá sè tîni pe barbatul teu si sè-i platesci datorile.

„10. Mai ales invétia music'a, spre a puté cântá când consortele teu va face sgomotu, pentru cá de pe gulerul camesiei i lipsesce unu bumb nasture.

„De cumva în contra tuturor acestora, vr'o copila ar decide să între sub flamur'a lui Hymen, acést'a s'ar întemplá numai pentru cá Amor i-a închisú ochii.
„Dar apoi o compatimescu!“

La censura advocaționala.

Professorul : De cumva cutare clientu ar merge la dta si ti-ar încredințá unu processu, ce ai face mai întâiu?

Candidatul : Asiu cere anticipațiune.

La unu fotografu :

— Cátu m'ar costá unu portretu de marimea acést'a?

— Diece lei întâi'a copia; doi cele urmatóre.

— Bine . . . atunci sè-mi dati numai pe cele urmatóre!

Dómn'a **, tinera si frumósá, are din nenorocire o voce fórte grósá. Alalta-eri trecea pe bulevardu.

— Tíne, — díse ea, — dându 5 cruceri unui orbu.

— Multíamú, domnule capitanu, — respunse orbul, — însielându-se si luând'o dupa voce, dreptu unu capitanu.

Adi dómn'a ** face pomén'a cu gur'a închisá.

Dela Caransebesiu.

— Serbarea anului nou. —

— 3/15 ianuarie.

Societatea romána de cântári si musica d'alice a arangiatu în ajunul anului nou în sal'a ospetariei dela „Pomul Verde“ o petrecere cu produțiuni de cântári, declamațiune si musica.

Iéta programul : 1. Marsul oștasilor“, coru barbatescu de G. Dumitrescu ; 2. „Legend'a rundnicei“, poesía de V. Alesandri, declamata de domnisíor'a Anica Biju ; 3. „Ursit'a mea“, coru barbatescu de G. Stefanescu ; 4. „S'o vedi, mama, n'o mai uiti“, de Sipecc, pentru coru barbatescu cu acompaniare pe piano de V. Nejedly ; 5. „Fantasia din oper'a Sonambula“, solo pe violina cu acompaniare pe pianu, executatu de dl Matéffy, acompaniatu de dl V. Nejedly ; 6. „Patru cântece naționale“, pentru coru barbatescu, compuse de V. Nejedly ; 7. „Tatarul“, coru barbatescu.

Successul acestei produțiuni a fost pe câtu se póte de stralucitu. Esecutarea cu cea mai mare precisiune a tuturor pieselor a pusu în uimire si pe strainii aflatori la acésta petrecere.

Cu deosebire domnisíor'a Ana Biju, care nu patru prima-data a încântatu publicul prin declamațiunea dsale, si de asta-data, prin aparinți'a-i dragalasia, gesticulațiunea-i eleganta si legera, intonarea si accentuarea nimerita, a sceratu aplause frenetice.

Tiner'a societate romána de cântári si musica, înfintiatá abia de doi ani, ne îndreptatíesce la cea mai buna speranția. Felicitámú cu deosebire pe conducatori rii artistici ai Societáti, pe dl professoru-diriginte la institutul pedagogicu din Caransebesiu, Stefan Velovanu, carele a esclatu cu bariton-solo al seu : „Sus la munte ninge, plóua“ între cele patru cântece naționale, care a trebuitu sè se repeteze, — asemene si pe dirigintele corului, V. Nejedly, pentru acestu frumosu successu.

Dupa produțiune urmá o vesela petrecere de dantiu. Afara de jocurile de poporale románe : Hor'a,

Ardelén'a, Pe-picioru si De-doi, s'a jocalu si „Roman'a“, care aice pân'acuma abia a fost cunoscuta de nume.

La 12 óre zelosul presiedinte al Societáti, dl Ioanu Bartolomeiu, a bineventatu publicul prin o cuvântare bine simțita, urându-i anu nou fericitu!

Dintre familiile románe de frunte din locu au luat parte : Petia, Brancovicu, Baiasiu, si anume dómnele : Petia, Brancovicu, Müller, Popovicu, Adam, ved. Grozescu, Dragalina, Mândrenu, Damaschinu, Demetrovicu ; domnisíorele : Velovanu, Biju, Peja, Andreovicu, Dragalina, Popovicu etc.

Arangiatorii acestei frumóse petreceri au fost dnii : Stefanu Velovanu si Patriciu Dragalina, profesori la institutul pedagogicu din locu, motori atátu de pe catedra, câtu si în viet'ra sociala d'aici a totu ce e frumosu, folositoru si naționalu.

Petrecerea acést'a durá cu o animositate rara, din anul 1878 pâna 'n anul 1879 — spre diori.

P. B.

Dela Sibiu.

— Serbarea din ajunul anului nou. —

— 2/14 ianuarie.

Abia este orasiu în Transilvani'a si Ungari'a, unde inteliginți'a romána sè se afle concentrata într' unu numeru atátu de mare, cá — de câti-va ani — aice la Sibiu.

Acésta creșterea a inteligintiei nóstre a avutu o înriurire mare si asupra desvoltării vietii sociale románe.

De si acésta desvoltare se afla înca numai în primele sale stadii, totusi si pân'acuma se simtu efectele ei.

Unul din aceste efecte este si înfintierea reuniunii románe de musica si cântári, despre care acusi veti audí lucruri fórte îmbucurátóre.

Si pân'atunce reuniunea sodalilor románi, sub conducerea zelósá a dlui N. Cristea, vine sè faca unu serviciu fórte prețiosu prin arangiere de serate sociale musicale.

Un'a din aceste s'a tînutu alalta eri, pentru serbarea ajunului anului nou. Acést'a se tînu la otelul „Imperatul Romanilor“, începându-se sér'a la 7¹/₂ óre, cu urmatórea programa :

1. Marsiu naționalu „Deștepta-te Románe“, executatu de music'a militara. 2. „Martisiorul si Vioréu'a“, poesía de I. Al. Lapedatu, declamata de sodalul Danile Dipponu. 3. „Hor'a Griviti'a“, prima óra compusa în voci de Karl Frühling, executata de corul sodalilor. 4. „Victoria-Quadrille“ de Paba, executata de music'a militara. 5. „Calca Románe plinu de mândria“, marsiu, compusu în voci prim'a óra de Karl Frühling, executatu de corul sodalilor. 6. „Naționale Moldovane“, Ouvertura de Flechtenmacher, executata de music'a militara. 7. „Nu esti iubitu“, poesía de Alexandru si Cristopol, cântata solo de maestrul V. Petrutiu. 8. „Concordia-Quadrille“ de Wiest, executata de music'a militara. 9. „Quartett“ Duport, compusu în voci prim'a óra de Karl Frühling, executatu de corul sodalilor. 10. „Marsul lui Mihaiu Vitezul“, executatu de music'a militara. 11. „Stéu'a României“, poesía de G. Sion, compusa prima óra de Karl Frühling, executata de corul sodalilor. 12. „Hor'a et Lugosiana“ de Wiest, executata de music'a militara. 13. „La anul nou“, reflessiuni de ** cetitu de maestrul V. Petrutiu.

Acésta programa se execută cu precisiunea cea mai mare, și spre îndestulirea publicului întregu. Aplausele desu repetite de siguru vor încuragiă pe junii diletati a ne mai procură asemenea seri dulci. După acésta a urmatu petrecerea cu dantiu, care a duratu pâna târziu dupa miezul noptii. Publicul a fost atâtu de numeros, încâtu spaciós'a sala de la „Imperatul romanu” abiă l'a pututu cuprinde. Din inteliginti'a alésa am vedutu aici pe SSa parintele Archim. Pope'a veteranul publicistu G. Baritiu, consil. Bologa, Macelariu si altii. Logele asemene erau ocupate de familielie române cele mai distinse, anume ill. dómna bar. de Poppu cu amabil'a dsior'a Elena, dn'a Macellariu cu dsior'ele Constancia si Elena, dn'a Cosma, Hannia cu dsior'a Maritî Bologa, dómnele Rosica, Mateiu, Racuciu, Lazaru, Cristea. La órele 12 sodalii români se aduna în mijlocul salei si intonéza unu imposantu: „Destépta-te române,” memento serbatorescu, care ne-a petrunsu pâna la inima. Spriginul meritatu, ce dă inteliginti'a româna, preste totu, reuniunei sodalilor, promite a aduce fructele dorite. —u.

Sér'a de Sân'-Vasiu în Brasiovu.

— 4/16 januarie.

În fine petrecuramu si noi aici o séra de Sân'-Vasiu, dupa cum ar trebui sè se petréca totu-de-una. Sub auspiciile si în folosul „reuniunii femeilor române”, româncutiéle nòstre ne procurara placerea d'a priveghiă între pahare, cântări si dantiu, la mórtea anului vechiu si la nascerea celui nou. Iéta pe scurtu decursul!

La optu óre spaciós'a sala dela „Otelul Nr. 1.” eră deja plina. Peste 300 persóne așteptau cu nerabdare începerea programei si — desfundarea butelielior.

Music'a militara si chorul de dómne, domnisióre si barbati al reuniunii de gimnastica si cântări, începù a-si execută programele.

Începutul îl face chorul cu „Hor'a Severinului.” Si noi si strainii cari au fost invitati, nu sciamu sè admiràmu frumseti'a si precisiunea cântului, frumseti'a Sirenelor ce cântau, sèu eleganti'a costumelor naționale, càci o parte din dómne si mai tóte domnisiórele erau în costume naționale, despre care voiu vorbi mai în jos.

Chorul si-a încheiatu program'a cu o simfonia executata de dómne si domnisióre, pentru care au seceratu unu adeveratu viforu de aplause.

La 12 óre apare în sala anul vechiu îmbracatu tieranesce cá unu moșnégu, si târindu-se abiă pe o cârja, își numera bunetătile si pacea care a adus'o lumiei, vorbesce de bune si de rele, împarte bobêrnace satirice încóce si încolo, din cari au fost norocosi a primi si brasiovenii pentru passivitatea — activista si în fine ceréndu iertare dela domnisiórele cari nu le-a pututu maritá si dându unu ageru bobêrnacu tuturor antemergatorilor, salvatorilor si barbatilor nostri de încrédere, cari au adunatu fonduri si în urma — le-a înfundatu : dispare alungatu de radiele luminei bengalice.

Si dupa elu îndata apare anul — nou în costumu frumosu naționalu, promitiéndu tóte bunetătile lumiei, precum toti la începutu promitu multe si bune, si în fine rezultatul este : puciae si rele!

Anul vechiu l'a represintatu dl adv. Pușcariu, iér anul nou dl Flustureanu. S'a începutu apoi dantiul cu hor'a. Parea cà au coboritu tóte frumósele si

Maestrele de pe plaiuri, atâtu de feericu se înfațisá sal'a.

Costumele naționale au datu adeveratu farmecu petrecerei. Eräu costume din tóta româncea, chiar si din Mam'a-Italia.

Dómnele : Popu, Muresianu, Blebea, Alutanu s. a. escelau în pitorescile costume din Români'a. Asemenea domnisiórele : Eleonora fic'a reposatului Andr. Muresianu, Dimitriu, Persenariu, Blebea, Teclu, Ursu s. a. Domnisor'a Sevastia Muresianu eră în costumu de muza, Dómni'a Neagoe în costum din Banatu, iér dómni'a Alexi în minunatu costumu neapolitanu reprezentá Italia.

Dintre tóte celu mai frumosu, mai impositoru si mai clasicu eră fàra îndoicla costumulu ardelenescu din giurulu Sibiiului potenciatu înca cu unu brêu de argintu si cu salba de galbeni, care apoi își si aflase o clasica frumsetia româna — domnisiór'a Octavia Moroianu.

Abiă reversatul diclei ne-a pututu despărți de acésta frumósa petrecere. P. Z.

Dela Lugosiu.

— Serata de cântu si dantiu. —

— 4/16 januarie.

Acusi va fi o septemâna de când, vinindu cá óspe în acestu orasiu, asistai la o pré interessanta serata de cântu si dantiu; dar fiindu cà însedar am asteptatu pe colónele aceste vr'unu raportu, iéta vinu ieu sè schietiezu cu nedibaciul meu condeiu memori'a acelei serate.

Aice este o pré interessanta viétia sociala româna, càci sânt multe familie inteligente, si o frumósa cununa de dame încântátóre. Durere înse, cà finerenca de seculu barbatescu e pré egoista; numai ea se bucura de placeri, si nu le împartasesce si altora pe calea diuaresticeii.

Si facu reu dnii tineri, cà nu scriu, celu puțin din galanteria față de dame.

Serata la care asistai, fu arangiata iérasi de brav'a reuniune româna de musica si cântu, cea mai renumita între tóte reuniunile nòstre de acestu soi.

Program'a fu bine compusa. Iéta-o :

1. Marchetti : „Cântul Gintei Latine”, executatu de chorul barb. al reuniunii; 2. Kunze C. : „Einsames Wandern”, executatu de chorul barb.; 3. Marks : Potpourri Fantasie din oper'a „Faust” de Gounod pentru piano, executata de domnisiór'a Elena Radulescu si maestrul chorului dl Iosifu Czegka; 4. Jonas E. : „Recitatio”, choru misstu din oper'a „Javotte” executatu de chorul reuniunii; 5. Beriot C. : „La Circassiene” opera de Auber pentru piano si vióra executatu de domni'i Iosifu si Otone Czegka; 6. Waldmann : „Si óre ne vom revedé?” cântare solo esec. de D. I. Panaiotu; 7. Tanasescu a) „Draga baiatiele”, b) „Hora dela Plevna” executate de chorul barb.; 8. Kunze C. : „Mersu”, executatu de chorul barb.

Este de prisos sè spunu, cà tóte piesele de coru ale acestei programe s'au executatu cu aceeasi desteritate, cu care publicul e deprinsu deja din partea acestei reuniuni.

Nu potu înse a trece cu vederea, sè nu amintescu deosebitu jocul artisticu al domnisiórei Elena Radulescu, care a încântatu pe toti si a storsu aplause frenetice.

Amicul nostru, dl Iuliu Panaiotu, cá totu-de-una, asiá si acuma a fost escelentu.

Dnii Iosifu si Otone Czegka asemene facura efectu mare prin jocul lor discretu.

Dupa aceste urmă dantiul, în care avui ocaziune să admiru frumosele Lugostului, parându-mi foarte reu că nu sîediu si eu aice. G.

Cronic'a lunei.

Între Franci'a si Tunis s'au escatu óresi-cari nentielegeri, cari erau p'ací să produca unu resboiu. Francesii au cerutu prin unu ultimatu satisfacțiune. Beiuł Tunisului, vedîndu ce a patitu emirul Afganistanului în cêrt'a sa cu englesii, a si grabitu a dá acea satisfacțiune. A tramisu pe generalul Mustafa-Ben-Ismaio, primu-ministru al seu, cu mare pompa la consulatul francesu, că să faca scuse publice si depline represintantelui Franciei. Prin acêst'a gâlcev'a pare că s'a delaturatu.

Savfet-pasia fu numitu ambasadoru al Turciei la Paris. Dênsul va înmanuá maresialului Mac-Mahon, pe lînga marele cordonu al ordinului „Megidie“, si o scrisóre autografa, prin care Sultanul esprime viuele sale simpatii pentru Franci'a.

Bismarek a tramisu consiliului federalu unu proiectu de lege de sensul, că să se aștérna Reichstagului spre înfiintiarca unei comisiuni, care în virtutea acelei legi, să admonizeze pe ori care membru al Reichsratului, când se va folosi în vorbirea sa d'o espressione neconvincîtoasă si să-l siléscă la revocarea acelei espressioni; eventual înse, comisiunea de înfiintiatu va avé chiar puterea să-l eschida pe timpu anunitu. Déca eschiderea se va face pentru o întrega período legislativa, atunci acel deputatu va puté să pèrda dreptul d'a mai fi alesu; déca espressionile vor fi pré tari, atunci deputatul respectivu se va puté da pe mân'a judecatorului criminal. Pressei va fi înterdis să comunice espressionile condamnate si pedepsite; déca înse totusi nu s'ar respectá acêsta dispozițiune, atunci publicațiunea oprita se va pedepsi cu închisóre.

Pap'a a emisu o enciclică în care vorbesce asupra problemelor celor mai grele ale societății moderne si cauta a aretá calea resolverii lor din punctu de vedere religiosu. Pe scurtu: enciclic'a e îndreptata în contra socialistilor. Din caus'a acêst'a a fost felicitatu din partea mai multor state, cu deosebire din partea Germaniei.

Diet'a va rencepe ședintiele sale în luni'a viítóre; delegațiunile se vor întruní la finea lui ianuarie séu la începutul lui febr.

Literatura si arti

DI B. P. Hasdeu a scrisu o pieta noua, care s'a jucatu marti în teatrul naționalu din Bucuresci. Titluł acestei piese este: Trei crai dela resaritu, comedia în 2 acte. Despre acêsta piesa cetimu în „Press'a“ urmatórele: „Intrig'a este foarte simpla, tîesetur'a înse este o lucrare meritósa. Dialogul este corect si alesu, si stilul destul de elegantu. Trei tipuri interesante înfacișeaza dl Hașdeu în comed'ia sa, tipuri foarte bine reușite: pe pedantul ce voiesce cu ori ce pretiu să ne schimosésca limb'a, latinisând'o; pe perde-véra, ce dabiá a învetiatu câteva buchie frantúzesce, si-si amesteca limb'a cu espressioni pe cari, póte, nici elu nu le întielege; si în fine, pe hagiul, unu român, care tine la limb'a lui stramosiésca, pe care nu voiesce a o vedé schimosita. Multe din scene sînt schinteitóre de spiritu. Actorii au jucatu bine. Pies'a a facutu succesu.

„Trei calindare ni s'au tramisu de curéndu: „Calindaru pe anul ordinaru 1879,“ redigietu de dl Miron Calinescu, secretariul societății pentru cultur'a si literatur'a româna în Bucovina, pretiuł 60 cr, la R. Eck-

hardt în Cernanti. — „Calindaruł sateanului român,“ compilatu de dl N. F. Negrutiu în Gherla, pretiuł 40 cr., „Calindaruł Resboiului,“ cu o mulțime de ilustrațiuni. Bucuresci; pretiuł 50 bani.

Ce e nou ?

Dela curti. Cunun'ia de argintu a Mai. Lor. se va serbá la 24 aprile an. c.; pe atunce se facu mari pregatiri în tóte părțile imperiului. — **Casatori'a regelui de Holanda** cu princess'a Emma de Waldek s'a îndeplinitu în 6 ianuarie sér'a la órele 7 în modu pomposu; cá nuni au asistatu ducele de Sachsen-Coburg si principele Vilelmu de Würtemberg.

Balul curti române. Cetimu în „Pressa“ din Bucuresci: Cá totu-de-una, asiá si asta-data, balul datu de Altetiele Lor Regale în sér'a de 1 ianuaru, a fost stralucitu. O lume alésa umplea vasele salóne regale, si mai alesu larg'a sala a Tronului, luminata de majestósele-i candelabre atêrnate, si pe al careia parchetu unu dantiu veselu si-a urmatu cursul neînteruptu pâna la órele dóue dupa mediul noptii, si apoi, dupa o bogata mésa, pâna în spre diua, cu aceeași animacțiune generala. Marfile Lor Regale s'au întretinutu cu publicul, în convorbiri continue, cu obicînuita-Le grațiositate, pâna la cotillon. Mai multe dómne purtau crucea „Elisabeta“, care împodobiá si peptul M. Sale Dómnei. Secsul frumosu se distingea si asta-data printr'o elegantia luesuósa în costume si podóbe. Mar'ia Sa Dóm'n'a purtá o diadema de briliante, care împrumutá o splendóre si mai mare majestósei sale înfacișári. Peste totu, lumea alésa si foarte numerosa, ce a participatu la acestu balu regal, a dusu cu sine impresiunea unei multiamiri profunde, care i va remâné víua multa vreme . . .

✓ **În serat'a de dantiu,** care se va arangiá de cátra junimea româna din Budapesta la 12 febr. st. n., mai multi tineri îmbracati în costume naționale vor presintá în pausa jocul istoricu al „Calusierilor“; ier în serat'a literaria-musicala, cu care se va deschide petrecerea, corul vocalu al societății „Petru Maioru“, acompaniatu de music'a militara a regimentului Kussevich, va cântá „Cântecul Gintei Latine“, de dl Vasile Alesandri, music'a de maestrul Marchetti.

✓ **Junimea româna din Covasintu** va arangiá la 2 fauru st. n. unu balu românescu în folosul fondului școlaru gr. or. Balul va fi precedatu de o represintacțiune teatrala; se va jucá „La Turnu-Magurele“, scena în versuri într'unu actu, de V. Alesandri. Rolurile vor fi împartite astfel: Adela, tinera veduva — dsió'r'a Emilia Craciunescu; Horcea, sergentu de dorobantu, dl E. N. T. Pucea; Doctorul — dl Teodoru Munteanu.

✓ **Dnele si dsiórele din Giurgiu,** dupa nobil'a inițiativa a dnei Maria Scarlatescu, cu ocaziunea serbatorilor Craciunului, au venitu în ajutorul copiilor saraci si silitori dela gimnasiul din acelu orasiu.

Restaurant'a junilor frumosi. Asiá se chiama o eleganta restauranta, situata pe un'a din stradele principale ale Iasilor, si ai cãrei óspeti sînt siese tineri, alesi pe sprincéna, totu unul si unul, si fia-care cu óre-care posiție onorabila în societate. Pâna mai acum trei septemâni, tincrii nostri erau siepte la numeru; atunci înse unul din ei s'a logoditu, si duminéc'a trecuta trebuia să-si celebreze casatori'a. Astfel remasera numai siese, dar unul mai frumosielu de cât altul, si toti candidati de însuratóre. Unii din ei sînt mai multu, altii mai pușin pretențiosi. Ba unul mai glumeti, într'o séra, pe când își espuneau pe rîndu titlurile si pretențiile la însuratóre, ajunsé atátu de departe

cu modestia, în câtu dîse, cã de óra-ce ar fi pré mare jertfa din partea unor parinti sê dea si fêta si zestre, dênsul se multiamesce numai cu una din dóue; parintii sê-si tîna fêt'a, si lui sê-i dea zestrea! Precum vedeti, tinerii nostri nu sînt pretentiósi, si apoi sînt glumeti; adevêrul e cã societatea lor ofera o placuta petrecere. Restaurant'a are o frumósã fatiada cu geamuri mari pe strada, si frumósêse lasilor nu pré se potu pazi s'a-runce cãte-o privire galesia spre aceste geamuri, când trecu pe dinaintea lor . . .

Espositiune universalã în Australia. În fine e decisu, cã în anulu viitoru se va tîné o espositiune universalã în Australia. Din Londra s'au si înscriu multi espunetori; din Franci'a o corabia de resboiu va duce obiectele în Sydney. Comissiunea englesã s'a si constituitu.

Unu milioneru a muritu asta-vêra la Teplitz, care a jucatu mare rolu la burs'a din Paris. Elu s'a numitu Moritiu Garfunkel, si a fost unu israelitu din Russi'a. Viêti'a acestui omu e plina de episodele cele mai interesante, cãci în patri'a sa natalã a fost servitoru într'unu otelu, si din starea aceea s'a înnaltiatu la rangul de milionaru, cãci dênsul a lasatu dupa sine patru milióne de franci. Dar nu atãtu biograffi'a, cãtu remasul lui stêrnece acuma interesarea publicã. Elu a fost însoratu de dóue ori, si lasã tóta averea sa ficei sale din casatori'a prima, si sociêi sale a dóu'a. Aice începe partea interesantã. Moștenitórele atacara amêndóue cu processu testamentul. Veduv'a dîce, cã fiic'a nu e din casatoriã legiuitã; iêra fiic'a combate legitimitatea veduvei. Processul are sê fîã fórtè interessantu.

Femei'a cu diamante. La Londra a sositu de curêndu o damã din America, soci'a unuia din cei cinci directori ai bancei din Californi'a, care posede cea mai bogatã colecțiune de juvaere între tóte damele americane. Între altele ea are o catena de gãtu si o *chatelaine*; în catena se afla 870 de diamante, iêr în *chatelaine* 1793. O tiara de diamante are form'a unei cruci, cu o margea mare în mijlocu, care singura a costatu 5000 de dolari. Mai are dóue bratiletè cu pendante de stele din diamante, fia-care din stelele aceste contîne cãte 50 de petri mari. O legatóre de gãtu cu petri mari si cu pendante de stele a costatu 76,000 dolari; în acêsta legatóre de gãtu se afla 250 de diamante mari. Afara de aceste, ea mai are o mulțime de juvaeruri.

Lulu își cautã mirésã. Diuarele anuciã, cã principele împeratescu Napoleon, dupa ce n'a avutu norocu la principess'a Thyra, si-a întorsu atenziunea spre Spania, si s'a adresatu cãtra Canovas cu rugarea, d'a aflã de cumva un'a din cele trei infante nu i-ar refusã mân'a. Respunsul ministrului presiedinte spaniolu nu pré este încuragiatoru.

Bani multi! Necrediutu, dar totusi se afla ómeni, cari nici în aceste timpuri n'au trebuințã de bani. „Magd. Z.“ scrie, cã unu omu de acolo nici la repetițele însciințãri nu voiesce sê-si primésca partea de 33,000 marci din o întreprindere, cãci — respunde elu — tocmai acuma n'are trebuințã de bani. Unu altu omu totu de acolo nu si-a scosu dividend'a dela o banca, ci a lasat'o sê piêra — dimpreuna cu institutul.

Finea fotografiei. Diuarele americane împartesescu, cã unu germãnu cu numele Carol Steinbach, în Lima, a facutu o invențiune admirabilã. Elu adeca, dupa studie si experimete de ani multi, a reesitu a

face o compositiune chemica, prin care reflexul oglindei se póte ficsã, si cã atare fotografia se póte întrebuintiã. Oglind'a se unge cu compositiunea acêst'a; dosul oglinzii se unge cu oleiu. Oglind'a astfel preparatã se ține înaintea persónei, care voiesce a se fotografã; oleiul dispare cã prin farmecu, si faci'a remãne depinsa în colórea sa naturalã pe dosul oglinzii. Portretul asiã ficsatu, se pune în unu liquid, apoi o jumetate de óra se ține la sóre, spre a fi gata cu totul. Unu capitalistu din Peru a si promis inventatorului 40,000 dolari, — de cumva adeca tóta istori'a acêsta de invențiune nu este vr'unu — humbug americanu.

O mirésã de o suta de ani. O fóia polonesã scrie, cã într'unu satu al Poloniei russesci traiesce o israelita de 100 de ani. Dêns'a nu numai e sãnetósã, umblã usioru, vede si aude bine: dar înca se si marita. Ea s'a logoditu cu unu negutiatoru jidanu de 80 ani.

Dela Bucuresci. Primari'a n'a datu Dómnei o diadema, ci numai Domnitorului unu tablou. — În apropierea Bucurescilor s'a formatu o banda de hoti, poliția a începutu sê-i urmarésca. — **La anul nou** Domnitorul a grațiatu de restul închisorii 35 militari desertori si 25 civili. — **Di B. Boerescu**, la dîu'a sa onomastica, a fost felicitatu de multi, atãtu din capitalã, cãtu si din provinciã.

Ghicitura de silabe.

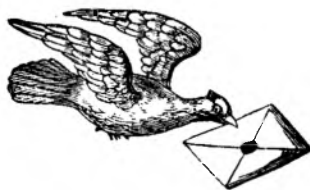
— De Emilianu. —

A, ci, e, e, i, les, li, li, lo, lu, lu, ma, mi, o, ris, ro, ta, te, thel, to, tor, tus, u, vic.

Aceste 24 silabe dau 8 cuvinte, ale cãrór litere inițiale si finale, cetite de sus în jos dau numele a doi barbati fórtè însemnati ai Franciei din secolul al XVIII-lea.

1. Unu nume barbatescu; 2. Titul'a unei drame de Shakespeare; 3. Unu fiu de împeratu în Europa fãra tronu; 4. Unu istoricu romanu; 5. Unu filosofu, însemnatu grecescu din timpul vechiu; 6. Unu prorocu biblicu; 7. O capitalã în Europa; 8. Unu nume barbatescu.

Post'a Redactiunii.

Fagarasiu. Multiamita pentru supriinderea placuta. I vom face locu în nrii viitori. Ne place a crede, cã vom puté publicã si altele.

Caransebesiu. Vom primi totu-de-una cu cea mai mare placere. Salutare!

Beisiu. Înca n'amu cetit'o. Dupa cetire, ve vom scrie numai decãtu.

Bucuresci. Dluu V. M. L. La ce adresa sê ve tramitemu o scrisóre?

La numerul viitoru vom alatnrã suplementu de jumetate de colã. Acestu numeru înca se tramite tuturor abonantilor nostri din anulu trecut; cei ce nu mai voiescu sê aiba fói'a nóstrã, sunt rugati a-l rentornã; iêra cei ce vreu sê remãna abonantii nostri, binevoiésca a ni tramite pretiul îndata, cãci pe așteptare nu putemu dá fói'a.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tinarinlu lui Alesandru Kœsi în Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.